

Projekt

z dnia 28 kwietnia 2022 r.

Zatwierdzony przez

Uchwała Nr

**Rady Miasta Zakopane
z dnia 28 kwietnia 2022 r.**

**w sprawie przyznania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy
zabytku wpisanym do rejestru zabytków**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz.U.2022.559 ze zm.) oraz art. 81 ust.1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz.U. z 2022 poz. 840), §6 ust.1 i 2 Uchwały nr XXIII/301/2012 Rady Miasta Zakopane z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie zasad i trybu postępowania, udzielania i rozliczania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków (Dz.U. Woj. Małop. rok 2012, poz. 1168), zmienionej Uchwałą nr XVI/253/2015 z dnia 18 grudnia 2015 r. (Dz.U. Woj. Małop. z 2015 r., poz. 8479) uchwala się, co następuje:

§ 1.

Przyznaje się dotację w kwocie 250 000,00 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych) wnioskodawcy: Parafii Rzymskokatolickiej pw. ŚŚ. Jana Apostoła i Jana Ewangelisty, zlokalizowanego w Zakopanem na os. Harenda 14 a, na sfinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych w obrębie zabytkowej świątyni.

§ 2.

Dotacja zostanie przeznaczona na sfinansowanie prac restauratorskich, konserwatorskich i robót budowlanych w ramach realizacji zadania pn.: **wymiana pokrycia dachowego w obrębie korpusu kościoła wraz z naprawą instalacji odgromowej.**

§ 3.

Dotacja zostaje udzielona z budżetu gminy na rok budżetowy 2022.

§ 4.

Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Zakopane.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Drewniany kościół paraf. dawniej p.w. św. Anny na Harendzie, a obecnie pw. ŚŚ. Jana Apostoła i Jana Ewangelisty, objęty jest ochroną prawną na podstawie wpisu do rejestru zabytków Województwa Małopolskiego decyzją nr A-269 [A-1112/M] z dnia 14.07.1951 r.

Kościół pw. ŚŚ. Jana Apostoła i Jana Ewangelisty zlokalizowany jest na zakopiańskiej Harendzie, na wschodnim stoku Pogórza Gubałowskiego, w dolinie potoku Zakopianka. Dziś jest najstarszym kościołem w mieście.

Historia: Wzniesiony w latach 1710 – 1720 w miejscowości Zakrzów koło Kalwarii Zebrzydowskiej. Pierwsze wzmianki i opis kościoła, pochodzą z 1743 r., z wizytacji kanonicznej. W Zakrzowie kościół służył, aż do roku 1935, kiedy to wybudowano nową, murowaną świątynię, a stara niszczała.

Tymczasem, w latach 40-tych XX w., z inicjatywy ks. Jana Hycy i ks. Mardulę, poparta staraniami społeczności lokalnej o kościół parafialny, powstała idea przeniesienia kościółka na Harendę.

W 1947 r., rozpoczęto starania o pozyskanie gruntu pod świątynię. Zwrócono się do prof. Władysława Jarockiego, zięcia Jana Kasprowicza, o pomoc w uzyskaniu zgody rodziny lokalizację świątyni na wolnej części parceli Mauzoleum Kasprowicza. Zawiązano Komitet Budowy Kościoła na Harendzie, w imieniu którego prof. Władysław Jarocki wystąpił do Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego o wybór jednego z dwóch kościółków drewnianych: z Zakrzowa lub z Komorowic. Wybrano kościół pw. Św. Anny z Zakrzowa. Jednocześnie prof. Władysław Jarocki wyraził zgodę na oddanie części parceli Marii Kasprowiczowej.

W czerwcu 1948 r., świątynię rozebrano, przewieziono koleją do Zakopanego, gdzie już we wrześniu, przystąpiono do ponownego wznoszenia kościoła na Harendzie. Prace rekonstrukcyjne trwały dwa lata i zostały zakończone ponowną konsekracją świątyni 6 sierpnia 1950 r. Dla uczczenia pamięci J. Kasprowicza zmieniono wezwanie kościoła na św. Jana.

W kościele przeprowadzono kilka remontów i prac interwencyjnych. W latach 1975 – 1978 wykonano odwodnienia wokół budynku kościoła. Rok później (w 1979 r.) wymieniono gonty dachowe. W roku 1985 przystąpiono do renowacji polichromii, a w roku 2007 wykonano instalację przeciwpożarową oraz przeciwwłamaniową.

Architektura: Drewniany kościół o konstrukcji zrębowej, na kamiennej podmurówce. Przekryty wysokim siodłowym dachem, krytym gontem dachem, z sygnaturką. Od frontu na osi kościoła, dostawiona drewniana wieża na planie kwadratu z rozchylonymi ku dołowi ścianami. Sygnaturkę oraz wieżę zwieńczono kopułami cebulastymi, wspartymi na kolumnkach.

Nowymi elementami budowli są: podmurówka, kruchta – przedsionek frontowy, przedsionek boczny, wewnętrzna obudowa wieży, stanowiąca przedłużenie nawy. Rekonstrukcji wymagała też, duża część sobót, okalających kościółek.

Wewnątrz konstrukcję ścian i stropu wraz z parapetem chóru muzycznego pokrywa późnobarokowa polichromia datowana na rok 1719. Po translokacji świątyni została odnowiona przez Władysława Jarockiego i jego żonę Annę.

Wyposażenie: ołtarz główny z obrazem śś. Jana Apostoła i Jana Ewangelisty, ołtarz boczny po lewej stronie z wizerunkiem Bożego Miłosierdzia, ołtarz po prawej stronie z obrazem Bożego Narodzenia. Widoczne są także akcenty regionalne w postaci góralskich pasterzy na obrazie przedstawiającym Boże Narodzenie, czy też pejzaż podhalański w tle Wniebowzięcia NMP.

Proponowana do przyznania dotacja stanowi 89,32% kosztu całkowitego realizacji wskazanego we wniosku zadania, przy czym zadanie objęte wnioskiem nie obejmuje krycia dachu na sobotach oraz wielu kosztów przygotowania robót, które pozostaną wkładem własnym parafii.